काको ब्रूते मित्र कापुरुषवचनमेतत् ।

यतः । स्थानमुत्सृत्य गङ्कित सिंद्धाः सत्पुरुषा गजाः । तत्रैव निधनं यान्ति काकाः कापुरुषा मृगाः ॥ १५॥

अन्यच । को वीर्स्य मनस्विनः स्वविषयः को वा विदेशः स्मृतो । यं देशं श्रयते तमेव कुरुते वाङ्गप्रतापार्जितं । यदंष्ट्रानखलांगुलप्रहरूणः सिंहो वनं गाहते । तस्मिन्नव हतद्विपेन्द्ररुधिरैस्तृष्ठां हिनन्यात्मनः ॥ १६ ॥

क्रिएयको ब्रूते मित्र क्वा गतव्यं । तथा चोत्तं। चलत्येकेन पादेन तिष्ठत्येकेन बुद्धिमान् ।

गासमीच्य परं स्थानं पूर्वमायतनं त्यजेत् ॥ १७॥ वायसो ब्रूते ग्रस्ति मित्र स्थानं मुनिद्यपितं । व्हिर्ण्यको व्वदत् किं तत् । वायसो ब्रूते । ग्रस्ति दण्डकार्ण्ये कर्पूर्गौराष्ट्यं सरः । तत्र चिर्कालोपा- र्जितः प्रियमुक्तने मन्थराभिधानः कूर्मः सक्जधार्मिकः प्रतिवसति । यतः । परोपदेशे पाण्डित्यं सर्वेषां मुकरं नृणां ।

15 धर्म स्वयमनुष्ठानं कस्यचित् तु महात्मनः ॥ १६॥ स च मत्स्याहार्विशेषमां संवर्धिषयिति । हिर्णयको प्रव्रवीत् । तत् किं मयात्रावस्थाय कर्तव्यं ।

यतः । यस्मिन् देशे न सन्मानं न वृत्तिर्न च बान्धवाः । न च विद्यागमः कश्चित् तं देशं परिवर्त्तयेत् ॥ ११ ॥

२० ग्रपरं च । धनिनः श्रोत्रियो राजा नदी वैश्वश्च पञ्चमः । पञ्च यत्र न विश्वते तत्र वासं न कार्येत् ॥ १०० ॥ ततो मामपि तत्र नय । ग्रथ वायसस्तेन मित्रेण सक् विचित्रकथालापैः